

Бачковскиятъ монастиръ.

Хубави, много хубави природни мѣста има изъ нашето отечество . . . Ние вече въ редъ книжки даваме описанието на такива красиви кѣтчета и за напрѣдъ нѣма да забравяме още много други, които се криятъ въ недрата на Ст. Планина, Срѣдня-гора, Рила и Родопитѣ... И когато се запознаемъ съ всички тѣзи богатства, можемъ да въздѣхнемъ и проговоримъ съ думитѣ на поета: „Отечество любезно, колко хубаво си ти!“

Едно отъ хубавитѣ мѣста е кѣтчето, гдѣто се намира *Бачковскиятъ монастиръ*. Той е построенъ въ срѣдъ Родопитѣ, на югъ отъ гр. Пловдивъ. За да се отиде тамъ, минава се прѣзъ гр. Станимака и се пѣтува по течението на Чепеларската рѣка. Пѣтътъ минава прѣзъ най-разнообразни и живописни мѣста. На всѣка страна гледашъ все нови и нови хубости Ето, прѣдъ тебъ се изпрѣчва единъ голъ ридъ, изправенъ като стѣна, назѣбенъ и прѣсеченъ съ малки и голѣми урви. Слѣдъ него другъ хълмъ покритъ съ гѣста букова гора, а по-нататѣкъ долинка, заградена съ хълмове обрасли съ зелена трѣва и прошарена съ миризливи планински цвѣтя. А при политѣ имъ блика студентъ изворъ съ сладка кристална вода . . . По-нататѣкъ по височината се нискатъ една до друга омайни зелени полянки, обиколени, като вѣнецъ, съ стройни млади борики.

Слѣдъ 2—3 часа пѣтуване се пристига въ монастиря. Той е разположенъ на високия край на една малка котловина, а по долу отъ него,